

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. D. B.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2018, č. j. MV-43792-3/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2020, č. j. 15 A 238/2018 - 40, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se** odkladný účinek **ne** přiznává .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 1. 2018, č. j. OAM-3318-8/ZR-2017, jímž byla zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání z důvodu neplnění účelu, pro který bylo uděleno, a stanovena lhůta k vycestování 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Součástí blanketní kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel spatřuje újmu v povinnosti vycestovat a pobývat mimo území ČR, kde dlouhodobě žije, podniká a má zázemí. Zároveň se nemá kam vrátit. Byl by nucen vynaložit značné náklady na návrat do své země, nemohl by podnikat (a tato možnost by mu do budoucna zanikla), musel by opustit své přátele a svůj majetek. Nepřiznáním odkladného účinku by mu bylo rovněž odepřeno právo na spravedlivý proces, neboť by se nemohl osobně účastnit soudního řízení a být v bezprostředním kontaktu se svým zástupcem (usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100). Přiznání odkladného účinku nezpůsobí žádné osobě újmu. Je v souladu s veřejným zájmem, neboť by zde stěžovatel nadále podnikal, byl přínosem pro společnost a přispíval do systému sociálního zabezpečení.

[3] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Zdůraznila význam veřejného zájmu spočívajícího v tom, aby se v ČR zdržovali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se věcným posouzením případu.

[5] Odkladný účinek představuje prostředek mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem, u něhož nelze automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pouze pro výjimečné případy. Přiznání odkladného účinku je vždy záležitostí konkrétních okolností věci. Je proto na žadateli o odkladný účinek, aby podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[6] Pouze obecná argumentace osobním setrváním v ČR až do skončení řízení o kasační stížnosti za účelem využití práv účastníka řízení (tedy argumentace právem na spravedlivý proces) pro přiznání odkladného účinku nepostačuje (srov. usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32; ze dne 11. 10. 2017, č. j. 6 Azs 270/2017 - 28; nebo ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 Azs 52/2019 - 19). Pokud stěžovatel spojuje újmu, jež mu hrozí, především s nemožností pokračovat v ČR v podnikatelské činnosti, je jeho tvrzení přinejmenším nevěrohodné. Z výpisu z živnostenského rejstříku ze dne 20. 2. 2020, č. j. 292/20/Ž/Jk, které k návrhu přiložil, aby své tvrzení doložil, totiž plyne, že doba platnosti jeho podnikatelského oprávnění skončila již dne 12. 5. 2020 (tedy ještě před vyhlášením rozsudku krajského soudu). Ani obecné tvrzení o opuštění přátel a majetku a nedostatku zázemí ve vlasti hrozbu konkrétní újmy zjevně nenaplnuje. Žádné jiné důvody stěžovatel v návrhu neuvedl.

[7] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. července 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu